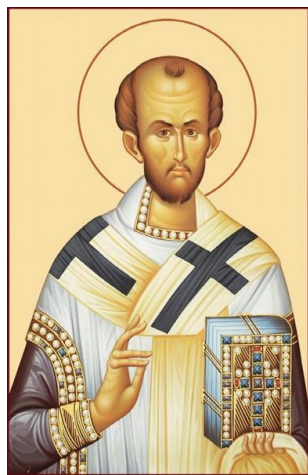

pasăre acoperită cu pene – un vultur; însă înnoirea acestei păsări acoperite cu pene are loc în fiecare an și, pe lângă aceasta, ea îmbătrânește.

Înnoirea tainicului și marelui Vultur, adică a lui Hristos și a tuturor dreptilor, are loc o singură dată și ei rămân în veci vii, tineri și duhovnicești. De acest har să ne învrednicească și pe noi Domnul Dumnezeu nostru Iisus Hristos. Amin.

(Sfântul Maxim Grecul, Tâlcuiri și sfaturi)

TREBUIE SĂ IUBIM PE HRISTOS CA PE UN PRIETEN ADEVĂRAT

Sf. Ioan Gură de
Aur,
icoană

Mulți care cred că Hristos este Dumnezeu, însă nu-L iubesc pe El, și nici nu fac cele ale celor ce iubesc. Căci în ce fel Îl iubesc, dacă pe toate celelalte le preferă înaintea lui Hristos, ca de pildă: averi, naștere, noroc, observațiile semnelor, prezicere, ghicire în zborul păsărilor? Când noi viețuim spre ocară Lui, apoi spune-mi: ce fel de dragoste avem către El? Dacă cineva are un prieten sincer și fierbinte, măcar așa să iubească pe Hristos; măcar așa să iubească pe Fiul lui Dumnezeu, Cel dat pentru mântuirea noastră, a dușmanilor Lui, pentru Care nici un bine n-am făcut. Și ce spun eu, că nici un bine n-am făcut? Când, din contră, am făcut mari rele, am cutezat lucruri nepermise, după miile de binefaceri și îngrijiri din partea Lui. Dar, iată că nici atunci nu ne-a respins, ci tocmai când L-am nedreptățit atât de mult, El a predat pe Fiul Său pentru noi, iar noi chiar și după ce ne-am învrednicit de atâtea bunătăți, după ce am devenit prietenii săi, după ce, în fine, ne-am învrednicit prin El de atâtea bunuri, nu L-am iubit nici măcar ca pe un prieten. Și care va fi speranța noastră? Poate că tremurați la auzul acestor vorbe?

Să tremurați însă, când faceți toate acestea. „Dar, zici tu, cum nu iubim noi pe Dumnezeu nici măcar atât cât iubim pe prietenii noștri?” Eu voi încerca să vă arăt aceasta, și să pară că nu spun nimic, ci mai mult niște lucruri de nimic; teamă îmi este, însă, ca vorbele spuse să nu se regăsească în faptele voastre.

Pentru prieteni, însă adevărați prieteni, mulți au preferat de multe ori să sufere chiar pagube, iar pentru Hristos, nu zic să sufere cineva pagubă, dar nici din ceea ce are de prisos, nu dă nimic. Pentru prieten de multe ori am suferit și ocară, și mi-am atras asupra-mi dușmănia, pe când pentru Hristos nimeni nu-și ia asupra sa dușmănia, ci Îl iubește cu indiferență, și tot indiferent se manifestă în ura față de El. Pe prieten când îl vedem flămând, niciodată nu-l trecem cu vederea; pe Hristos însă, care în fiecare zi se apropie de noi, nu pentru vreun lucru mare, ci pentru o bucată de pâine, nici măcar nu-L băgăm în seamă, în timp ce noi suntem îmbuibăți de mâncăruri și băuturi, scoțând din noi miros urât mirositor din cauza vinului băut în ajun, sau ne desfătăm dând din belșug femeilor de moravuri ușoare, paraziților, lingușitorilor,

sau pe altele de acest fel. Pe prietenii adevărați niciodată nu-i pizmuim și nici nu ne mâhnim pentru că le merg bine afacerile, pe când fiind vorba de Hristos și aceasta pătimim; și, cu un cuvânt, ar putea vedea cineva că are mai multă putere prietenia decât frica de Dumnezeu. Căci și cel viclean ca și iubitorul de ceartă se sfiește mai mult de oameni decât de Dumnezeu. Cum? Eu vă voi spune. Deși Dumnezeu este Cel ce se uită în inima omului, totuși omul viclean nu se sfiește să uneltească vicleșuguri împotriva aproapelui, în timp ce de un om se rușinează dacă este văzut.

Să ne depărtăm odată deci de cele ce ne vatămă mântuirea noastră, ca astfel să ne învrednicim de cele ce cu dreptate se învrednicesc prietenii și cei iubiți ai săi.

(Ioan Gura De Aur, Omilia a treia)